

«Want er is nu wel geschikt om iemand in d'
aan te brengen»

«Hoe komst u hier?», zei de Rups.

«Wel, misschien hebt u dat nog zoo niet ontdek-
t», zei Alice, «maar wanneer u den vol-
genden dag in een pop moet veranderen en daarbij
is een vlinder, dan zult u dan toch ook wel een
beetje vreemd vinden, niet?»

«Volstrekt niet», zei de Rups.

«Wel, misschien denkt u anders over de zaak»,
zei Alice, «maar ik weet wel, dat *ik* het wel zal
vinden».

«Jij!» zei de Rups met verachting. «Wie
ben jij?»

Zoo waren ze weer aan 't begin van het gesprek
teruggekomen. Alice was een beetje gewild, dat
de Rups enkel zulke korte opmerkingen maakte.
Ze richtte zich op, zoo hoog ze kon en ze op-
staigen toon: «Me dunkt, dat u mij eens bekend
te zeggen, wie u bent».

«Waarom?» zei de Rups.

Dat was weer een netelige vraag en daar Alice
er geen deugdelijk antwoord op wist en de Rups
in een zeer onaangename stemming scheen te zijn,
ging ze heen.

